

SINIF ÖĞRETMENLİĞİ ADAYLARININ OYUN VE FİZİKSEL ETKİNLİKLER DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARI İLE FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIM MOTİVASYONLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİNİN İNCELENMESİ

INVESTIGATION OF PROSPECTIVE CLASSROOM TEACHERS' ATTITUDES TOWARDS GAMES AND PHYSICAL ACTIVITIES COURSE AND MOTIVATION TO PARTICIPATION INTO PHYSICAL ACTIVITIES

Burcu GÜVENDİ¹- Hüseyin SERİN²

Öz

Çalışmanın amacı sınıf öğretmenliği adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları ile fiziksel aktiviteye katılım motivasyonları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa sınıf öğretmenliği bölümünde okuyan yaş ortalaması $20,73 \pm 2,07$ olan 155 kadın 28 erkek olmak üzere toplamda 183 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplamak amacıyla Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği ve Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyon Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans, yüzde gibi betimleyici istatistikler ile Mann Whitney U, Kruskall Wallis ve Spearman Korelasyon analizi kullanılmıştır. Araştırman bulgularında ise oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanı ile fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeğinin bireysel ve çevresel nedenler boyutları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu görülürken tutum toplam puanı ile motivasyon ölçeğinin nedensizlik alt boyutu arasında negatif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak; Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik kısmen olumlu tutum sergiledikleri belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının egzersize katılımı arttıkça derse karşı olan tutumlarının da arttığı görülmüştür. Egzersiz yapmayan öğretmen adaylarının egzersizin faydaları ile ilgili bilgi sahibi olmadıkları bu nedenle de oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik olumlu tutumlarının düşük olduğu söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Tutum, Motivasyon, Öğretmen

Abstract

The aim of this study is to investigate the relationship between the attitudes of prospective classroom teachers about game and physical activities and their motivation to participate in physical activity. The study group consists of 183 students (155 females and 28 males) with a mean age of 20.73 ± 2.07 studying in Istanbul University-Cerrahpasa department of classroom teaching. In order to collect data in the study, "Attitude Scale for Game and Physical Activities Course" and "Motivation Scale for Participation in Physical Activity" were used. In the analysis of the data, descriptive statistics such as frequency, percentage, and Mann Whitney U, Kruskall Wallis and Spearman Correlation analysis were used. In the findings of the study, it was found that while there was a positive significant relationship between attitude scale total score and physical activity participation motivation scale and the dimensions of individual and environmental causes of play and physical activities lesson, there was a significant negative relationship between attitude total score and indifference sub-dimension of motivation scale. As a result; it was identified that the prospective teachers show partially positive attitudes towards play and physical activities. It was observed that the attitudes of the prospective teachers towards exercise increased as they increased their participation in exercise. It can be said that the prospective teachers do not have any information about the benefits of exercise and therefore, their positive attitudes towards play and physical activities are low.

Keywords: Attitude, Motivation, Teacher

¹ Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, İstanbul, Email: burcu.guveni@istanbul.edu.tr, Orcid: 0000-0002-6170-9107

² Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, İstanbul, Email: huseyin.serin@istanbul.edu.tr Orcid: 0000-0003-3002-8787

1. GİRİŞ

Çağdaş eğitim sisteminde üst düzey öğrenmeyi ve düşünmeyi bilen, problem çözebilen, analiz ve sentez yapabilen, akılcı, yaratıcı, yapıcı, duygu ve düşünceleri dengeli, hoşgörülü ve evrensel değerlere saygılı bireyler yetiştirilmesi amaçlanmaktadır. Bu bağlamda kendini tanıyan, kendi değerlerini oluşturan ve topluma katkı sağlayan bireyler yetiştirmek günümüz programlarının amaçları arasında yer almaktadır. İlköğretim programında bu amacı gerçekleştirmeye katkıda bulunacak uygulamalardan birisinin serbest etkinlik uygulamaları olduğu söylenebilir (Gültekin, Atalay ve Ay, 2014).

Milli Eğitim Bakanlığı (MEB)'nin önerisi ile 2012 yılı içerisinde Türk Milli Eğitim Sisteminde önemli değişiklikleri içeren 6287 sayılı kanun, Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından kabul edilmiştir. Bu kanunla beraber zorunlu eğitim 8 yıldan 12 yıla çıkarılmış, ilkokula başlama yaşı 6 yaşından 5 yaşına indirilmiş ve 12 yıllık zorunlu eğitim ilkokul, ortaokul ve ortaöğretim olmak üzere her biri 4 yıl süren kademelere ayrılarak yeniden yapılandırılmıştır. 4+4+4 olarak ta ifade edilen sistem değişikliğiyle beraber okula başlama yaşının 6 yaşından 5 yaşına indirilmesiyle birlikte ilkokul birinci sınıf programlarında da değişikliğe gidilmiştir. Fakat T.B.M.M tarafından 27.06.2019 tarihinde kabul edilen 7180 sayılı kanun ile ilkokula başlama yaşıyla ilgili tekrar yeni bir düzenlemeye gidilmiştir. Bu düzenlemeye göre, mecburi ilköğretim çağının, 6-14 yaş grubundaki çocukları kapsadığı, ilkokulların birinci sınıflarına o yılın 31 Aralık tarihinde 72 ayını dolduran çocukların kaydının yapılacağı belirtilmiştir. Türkiye'de 2013-2014 eğitim ve öğretim yılından itibaren, beş yaşındaki öğrencilerin gelişim özellikleri düşünülerek 1-4. sınıflarda uygulanmak üzere programı hazırlanmış olan Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersi okutulmaya başlanmıştır (Kazu ve Aslan, 2014).

Oyun ve fiziksel etkinlikler dersinin amacı, öğrencilerin oyun ve fiziki etkinlikler yolu ile hayatları boyunca kullanacakları temel hareketler, aktif ve sağlıklı hayat becerileri, kavramları ve stratejileri ile birlikte bunlarla ilişkili hayat becerilerini ve değerleri geliştirerek bir sonraki eğitim düzeyine hazırlanmalarını sağlamaktır (MEB, 2018). Bu ders sayesinde öğrencilerin oyun ve fiziki etkinliklere istekle, düzenli katılım alışkanlığı geliştirmeleri önemlidir. Düzenli katılım için önemli unsurlardan birisi ise, öğrencinin oyun ve fiziki etkinliklere katılırken eğlenmesi ve bu katılımın kendisine getirdiği faydaları somut olarak anlaması ve görmesidir. Bu nedenle, aktif ve sağlıklı yaşam kavramları ve ilkelerinin öğrenciler tarafından anlaşılması, bunları yaşamlarında eğlenerek uygulamaları için oyun ve fiziki etkinlik önemli bir araçtır (Kazu ve Aslan, 2014). Ders programlarının başarılı bir şekilde uygulanabilmesinin önemli aktörleri öğretmenlerdir. Öğretmenlerin programı sahiplenmesi, programlarla ilgili algı ve görüşleri programların verimli uygulanabilmesi açısından önem arz etmektedir.

Literatürde sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için görüşleri ile ilgili yapılmış çalışmalara rastlanmaktadır. Güven ve Yıldız (2014) tarafından yapılan çalışma sonucuna göre; sınıf öğretmenlerinin oyun ve fizikî etkinlikler derslerini verimli işleyemediği bu yüzden ilkokulda bu derse beden eğitimi öğretmenlerinin girmesinin dersin genel ve özel amaçlarına ulaşılmasını sağlayacağı, bunun mümkün olmaması durumunda ise sınıf öğretmenlerinin düzenli olarak oyun ve fizikî etkinlikler dersiyle ilgili hizmet içi eğitim kurslarına ve seminerlere alınmasının ve dersleri beden eğitimi öğretmenleri ile iş birliği içerisinde işlemelerinin ilkokulda oyun ve fizikî etkinlikler dersinin amacına ulaşmasına katkı sağlayacağı vurgulanmıştır. Altun'un (2016) araştırma sonuçlarına göre, sınıf öğretmenleri oyun ve fiziki etkinlikler dersi yeni öğretim programı hazırlanırken dikkate alınan hedeflerin kısmen kazandırıldığı görüşündedirler. Sınıf öğretmenleri, günümüz eğitim sisteminde ağırlığın diğer derslere verildiğini ve oyun ve fiziki etkinlik dersine yeterince zaman

ayırmadıkları için hedeflerin tamamını kazandırmakta zorluk yaşadıklarını ayrıca oyun ve fiziki etkinlikler dersi ile ilgili hizmet içi eğitimin gerekli olduğunu belirtmektedirler. Gültekin, Atalay ve Ay'ın (2014) serbest etkinlik uygulamalarına ilişkin araştırma bulguları incelendiğinde, bazı öğretmenlerin bu dersi takviye bir ders gibi gördükleri ve diğer derslerde tamamlayamadıkları konuları bu ders saatinde tamamlama fırsatı buldukları anlaşılmaktadır. Bozdemir, Çimen, Kaya ve Demir (2015) tarafından yapılan çalışmada sınıf öğretmenleri, beden eğitimi dersi vermek için lisans döneminde aldıkları derslerin yetersiz olduklarını ve bu yüzden beden eğitimi derslerini vermek için kendilerini yeterli bulmadıklarını ancak beden eğitimi konusunda formasyon almanın dersin işlenişini kolaylaştıracağını belirtmişlerdir. Başka bir ifade ile sınıf öğretmenleri beden eğitimi ve spor alan bilgisi açısından formasyon yeterliliği ile ilgili sorun yaşadıklarını ifade etmişlerdir.

Kaliteli bir beden eğitimi dersi de etkili bir öğretmene gereksinim duymaktadır. Öğretmenin bilgi, beceri ve tutumları öğrenci öğreniminde oldukça önemlidir (Arslan ve Altay, 2008). Petty ve Cacioppo (1981) 'tutum'u, bir kişi, nesne veya konu hakkında genel ve sürekli, pozitif veya negatif bir duygu olarak tanımlamaktadır. Tekkurşun Demir, Cicioğlu, İlhan ve Arslan (2017)'nin belirttiği üzere öğretmen, gelecek neslin kaliteli, donanımlı, bilgili, üretici, araştırmacı, sosyal, ahlaklı olarak yetişmesindeki mihenk taşlarından biridir. Öğretmenlerin yetiştirdiği bireylerin, bilhassa ilkökul dönemi öğrencilerinin özellikleri, öğretmenin derse yönelik tutumuyla yakından ilgilidir. Tutumların ortaya çıkışı, kaynağı, tutumun bireylerin davranışlarına etkisi ve tutumların belli dönem içinde değişmesi bilim dünyasının her zaman ilgisini çekmiş ve çok sayıda araştırmaya konu olmuştur. Özellikle ilkökulda öğrencilerin spor alışkanlığı kazanması için önemli noktada bulunan sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi dersine yönelik tutumunun olumlu olması, beden eğitimi ve sporun öğrencilerine katkılarını bilmesi ve öğrenciler için uygun sportif etkinlikler hazırlamasının önemli olduğu söylenebilir (Tekkurşun Demir, Cicioğlu, İlhan ve Arslan, 2017).

Oyun ve Fiziksel etkinlikler dersi, ilkökul 1-4. sınıflarda okuyan öğrencilerin oyun oynamalarına, fiziki etkinliklere katılmalarına ve bu süreçlerde bedensel, zihinsel, kişisel, duygusal ve sosyal becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayacak tüm eğitim süreçlerini içerir. Bu eğitim sürecinde öğrencilerin yaş düzeyi, hazır bulunuşlukları, ilgileri, beklentileri, yöresel özellikler gibi etkenlerin dikkate alınması öngörülür. Ders, öğrencilerin yaşına ve fiziksel özelliklerine uygun olarak etkinliklere katılacağı ve oyun oynayacağı şekilde planlanır (MEB, 2018). Öğretmenin, öğrencilerin her birinin fizyolojik, psikolojik, sosyal ve zihinsel yönden gelişimlerini kolaylaştırması önem arz etmektedir. Bu da öğretmenin hem mesleğiyle ilgili bilgi ve becerileri kazanmasına hem de kendi ihtiyaç ve beklentilerinin farkında olarak gelişip olgunlaşmasına ve insan ilişkilerinde daha duyarlı ve yetkin olmasına bağlıdır (Emir ve Kanlı, 2009). Bu bakımdan sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersinde öğrencilere aktaracağı bilgilerde yeterli düzeyde olmaları gerektiği gibi en önemlisi de fiziksel etkinliklerin yararları ve bireye kazandıracığı olumlu etkilerin farkında olmaları gerekmektedir. Sınıf öğretmenlerinin ya da öğretmen adaylarının egzersiz yapıyor olması ya da daha önce spor aktivitelerinde bulunmuş olması oyun ve fiziki etkinlikler dersine karşı olan tutumları üzerinde önemli belirleyici olabileceği düşünülmektedir. Bu bağlamda çalışmanın amacı sınıf öğretmenliği adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları ile fiziksel aktiviteye katılım motivasyonları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Ayrıca çalışmanın alt amacı olarak sınıf öğretmeni adaylarının cinsiyet, yaş, egzersiz yapma durumları, spor geçmişi ve sınıf gibi bağımsız değişkenlere göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları ile fiziksel aktiviteye katılım motivasyonlarının farklılaşp farklılaşmadığının tespiti amaçlanmıştır.

2. YÖNTEM

Araştırmanın modeli

Araştırmada, sınıf öğretmenliği adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları ile fiziksel aktiviteye katılım motivasyonları arasındaki ilişki incelendiği için ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. İlişkisel tarama modeli; iki ya da daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişim varlığını ve/veya derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelidir (Karasar, 2013).

Araştırma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa sınıf öğretmenliği bölümünde okuyan yaş ortalaması $20,73 \pm 2,07$ olan 1. 2. 3. ve 4. sınıflardan 155 kadın 28 erkek olmak üzere toplamda 183 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır.

Tablo 1. Katılımcılara Ait Demografik Özellikler

	N	Ort.	Std. Sp.
Yaşınız	183	20,73	2,07
Değişkenler		F	%
Cinsiyet	Kadın	155	84,7
	Erkek	28	15,3
Sınıf	1.Sınıf	49	26,8
	2.Sınıf	44	24,0
	3.Sınıf	42	23,0
	4.Sınıf	48	26,2
Yaş	18-20	88	48,1
	21 ve üzeri	95	51,9
Egzersiz Yapıyor musunuz?	Evet	68	37,2
	Hayır	115	62,8
Şuan Lisanslı olarak Spor Yapıyor musunuz?	Okul Takımı	1	,5
	Kulüp	8	4,4
	Hayır	174	95,1
Geçmişte Spor Yaptınız mı?	Okul Takımı	45	24,6
	Kulüp	26	14,2
	Hayır	112	61,2

Tablo 1’de görüldüğü üzere öğrencilerin 68’i egzersiz yaparken 115’i egzersiz yapmadığı görülmüştür. Öğrencilerin geçmişte 45’inin okul takımında 26’sının kulüp takımlarında oynadığı görülürken 174’ünün şuan aktif olarak spor yapmadığı belirlenmiştir.

Verilerin Toplanması

Araştırmada veri toplamak amacıyla Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği ve Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyon Ölçeği kullanılmıştır.

Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği: Hazar ve Tekkurşun Demir (2018) tarafından geçerlik ve güvenilirliği yapılan ölçek 17 madde ve 3 alt boyuttan oluşmaktadır. 1. Faktör: dersin yararlarına ilişkin bilişsel tutum, 2. Faktör: derse yönelik davranışsal tutum ve 3. Faktör: derse yönelik duygusal tutum. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 85, en düşük puan ise 17’dir. Katılımcıların ölçekten yüksek puan almaları Oyun ve Fiziksel Etkinlikler dersine yönelik tutumlarının olumlu olduğu anlamına gelmektedir. Ölçeğin puanlanmasında 12, 14, 15, 16 ve 17. maddeler ters puanlanmaktadır. Ölçeğin bütünü için 0,78, alt boyutlar için ise sırasıyla 1. faktör için 0,88, 2. faktör için 0,79, 3. faktör için 0,89 Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayıları bulunmuştur. Ölçekte 1-Hiç Katılmıyorum, 2-Katılmıyorum, 3-Kararsızım, 4-Katılıyorum, 5-Tamamen Katılıyorum şeklinde

puanlanmaktadır. Çalışmamızda ölçeğin bütünü için Cronbach Alpha değeri 0,82 olarak belirlenmiştir.

Fiziksel aktiviteye Katılım Motivasyon Ölçeği (FAKMÖ): Geçerlik ve güvenilirlik çalışması Tekkurşun-Demir ve Cicioğlu (2018) tarafından yapılan ölçek; 16 madde ve sırasıyla bireysel nedenler, çevresel nedenler ve nedensizlik olmak üzere 3 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin Cronbach Alfa değerleri bireysel nedenler ,89, çevresel ,86, nedensizlik alt boyutunun ise ,82 olarak belirlenmiştir. Çalışmamızda ise bireysel nedenler ,83, çevresel ,73, nedensizlik alt boyutunun ise ,87 olarak saptanmıştır. Ölçek 5’li likert şeklinde puanlanmakta ve ‘‘1 kesinlikle katılmıyorum’’ ve ‘‘5 kesinlikle katılıyorum’’ u ifade etmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 16, en yüksek puan 80’dir. Katılımcıların ölçekten yüksek puan almaları fiziksel aktiviteye katılım motivasyonlarının olumlu olduğu anlamına gelmektedir. Bu bağlamda katılımcıların FAKMÖ’den aldıkları puanlar 1-16 çok düşük, 17-32 düşük, 33-48 orta, 49-64 yüksek, 65-80 çok yüksek fiziksel aktiviteye katılım motivasyonuna sahip olduklarını ifade etmektedir. Ölçeğin 3.,9.,13.,14.,15.,16. Maddeleri ters maddelerdir. Ölçekte yer alan alt boyutlardan Dışsal motivasyon, amaca ulaşmak için veya bir aktivitenin yapılması için kişiyi etkileyen çevresel nedenleri ifade eder. Çevresel nedenler, kişinin çevresel faktörlerden etkilenmesi ile yapacağı aktiviteyi veya amacı gerçekleştirmek için harekete geçmesini sağlayan nedenlerdir. Motivasyonsuzluk bireyin bir hareketi yapip yapmaması arasında bir neden bağı kuramamasıdır. Nedensizlik, kişinin yapacağı bir aktiviteyi neden yapacağına ya da sonucunda ne olacağına olan belirsiz duygu halidir Son olarak içsel motivasyon, bireyin herhangi bir amaca-aktiviteye yönlenmesine neden olan bireysel nedenleri ifade etmektedir. Bireysel nedenler, kişinin kendi isteği, arzuları, keyif alacağını düşündüğü durumlar doğrultusunda harekete geçmesini sağlayan nedenlerdir (Tekkurşun-Demir ve Cicioğlu, 2018).

Verilerin Analizi

Araştırmada veriler istatistiksel program (SPSS) kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek için Kolmogorov-Smirnov testi uygulanmış ve elde edilen p değerleri incelendiğinde ise verilerin normal dağılmadığı görülmüştür ($p < 0.05$). Verilerin analizinde frekans, yüzde gibi betimleyici istatistikler ile non parametric testlerden; iki bağımsız grup ortalamalarını karşılaştırmak ve aralarındaki anlamlılığını test etmek amacıyla Mann Whitney U testi, üç veya daha fazla sayıda grubun ortalamaları arasındaki farklılığın anlamlılığını test etmek amacıyla Kruskal Wallis testi ve iki ölçek arasındaki ilişkiyi tespit etmek amacıyla Spearman Korelasyon analizi kullanılmıştır. Aralıkların eşit olduğu varsayılmış, aritmetik ortalamalar için puan aralığı 0,80 olarak hesaplanmıştır (Puan Aralığı = (En Yüksek Değer – En Düşük Değer)/5 = (5 – 4)/5 = 4/5 = 0,80) (Kaplanoğlu, 2014). Bu hesaplama göre aritmetik ortalamaların değerlendirme aralığı ise 1,00-1,80 Hiç/Kesinlikle katılmıyorum, 1,81-2,60 Katılmıyorum, 2,61-3,40 Kararsızım, 3,41-4,20 Katılıyorum ve 4,21-5,00 Tamamen/Kesinlikle katılıyorum şeklinde hesaplanmıştır.

3. BULGULAR

Sınıf öğretmenliği adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları ile fiziksel aktiviteye katılım motivasyonlarının cinsiyet, yaş, egzersiz yapma durumu, spor geçmişleri ve sınıf değişkenlerine göre incelenmesi ve aralarındaki ilişkinin ortaya koyulması amacıyla yapılan çalışmanın bulguları aşağıdaki gibidir.

Tablo 2. Sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik olumlu tutum ölçeği ortalama analizi sonuçları

	n	Ort.	Std. Sp.
Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği Toplam Puan	183	63,20	9,83

Buna göre Tablo 2’de yer alan ölçek ortalama puanlarına bakıldığında; sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumlarının kısmen olumlu olduğu görülmüştür.

Tablo 3. Sınıf öğretmeni adaylarının Fiziksel aktivite katılım motivasyonu ölçeği ortalama analizi sonuçları

	n	Ort.	Std. Sp.
Fiziksel Aktiviteye Bireysel nedenler	183	4,12	,668
Katılım Çevresel nedenler	183	3,17	,800
Motivasyon Ölçeği Nedensizlik	183	1,84	,868

Tablo 3’de sınıf öğretmeni adaylarının bireysel nedenlere yönelik motivasyon boyutuna katıldıkları, çevresel nedenlerle ilgili motivasyon boyunda kararsız kaldıkları nedensizlik boyutuna ise katılmadıkları tespit edilmiştir.

Tablo 4. Oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumlar ile fiziksel aktiviteye katılım motivasyonu arasındaki korelasyon sonuçları

ÖLÇEKLER	Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyon Ölçeği			
		Bireysel nedenler	Çevresel Nedenler	Nedensizlik
Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği	r	,607 ^{***}	,281 ^{**}	-,560 ^{***}
	p	,000	,000	,000
	n	183	183	183

Tablo 4’e göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanı ile fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeğinin bireysel ve çevresel nedenler boyutları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu görülürken tutum toplam puanı ile motivasyon ölçeğinin nedensizlik alt boyutu arasında negatif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Buna göre sınıf öğretmeni adaylarının fiziksel aktiviteye katılımında bireysel ve çevresel nedenleri arttıkça oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları artarken; fiziksel aktivite ile ilgili nedensizlik boyutu arttıkça yani fiziksel aktivitenin yararları hakkında bilgisi yetersiz olan ve fiziksel aktivitenin önemsiz olduğunu düşünen öğretmen adaylarının fiziksel etkinlikler dersine yönelik olumlu tutumları da azalmaktadır.

Tablo 5. Cinsiyet değişkenine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeği Mann Whitney-U testi analiz sonuçları

	Cinsiyet	n	Sıra Değ. Ort.	U	p	
Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği Toplam Puan	Kadın	155	93,85	1883,00	,266	
	Erkek	28	81,75			
Fiziksel Aktiviteye Katılım	Bireysel Nedenler	Kadın	155	91,40	2076,50	,716
		Erkek	28	95,34		
Motivasyon Ölçeği	Çevresel Nedenler	Kadın	155	89,31	1753,50	,106
		Erkek	28	106,88		
	Nedensizlik	Kadın	155	91,17	2041,50	,612
		Erkek	28	96,59		

Tablo 5’de cinsiyet değişkenine göre yapılan Mann Whitney-U testi analizi sonucunda oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanında ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeği alt boyutlarında anlamlı farklılık saptanmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 6. Yaş değişkenine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeği Mann Whitney-U testi analiz sonuçları

		Yaş	n	Sıra Değ.Ort.	U	p
Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği Toplam Puan		18-20	88	91,34	4122,00	,871
		21 ve üzeri	95	92,61		
Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyon Ölçeği	Bireysel Nedenler	18-20	88	88,63	3883,50	,405
		21 ve üzeri	95	95,12		
	Çevresel Nedenler	18-20	88	96,52	3782,50	,266
		21 ve üzeri	95	87,82		
Nedensizlik		18-20	88	92,18	4164,00	,964
		21 ve üzeri	95	91,83		

Tablo 6’da öğrencilerin yaş değişkenine göre yapılan Mann Whitney-U testi analizi sonucunda oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanında ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeği alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmemiştir ($p>0.05$).

Tablo 7. Egzersiz yapma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeği Mann Whitney-U testi analiz sonuçları

		Egzersiz yapıyor musunuz?	n	Sıra Değ. Ort.	U	p
Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği Toplam Puan		Evet	68	108,72	2773,00	,001
		Hayır	115	82,11		
Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyon Ölçeği	Bireysel Nedenler	Evet	68	120,04	2003,00	,000
		Hayır	115	75,42		
	Çevresel Nedenler	Evet	68	104,24	3078,00	,016
		Hayır	115	84,77		
Nedensizlik		Evet	68	66,85	2199,50	,000
		Hayır	115	106,87		

Tablo 7’de öğrencilerin egzersiz yapma durumuna göre yapılan Mann Whitney-U testi analizi sonucunda oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanında ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeği alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu görülmüştür($p<0.05$).

Tablo 8. Spor Geçmişine Göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeği Kruskal Wallis testi analiz sonuçları

		Spor geçmişiniz var mı?	n	Sıra Değ.Ort.	U	p
Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği Toplam Puan		Evet	71	101,22	3321,50	,061
		Hayır	112	86,16		
Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyon Ölçeği	Bireysel Nedenler	Evet	71	105,17	3041,00	,007
		Hayır	112	83,65		
	Çevresel Nedenler	Evet	71	101,68	3288,50	,048
		Hayır	112	85,86		
Nedensizlik		Evet	71	79,42	3082,50	,009
		Hayır	112	99,98		

Tablo 8’de öğrencilerin spor geçmişlerine göre yapılan Mann Whitney U testi analizi sonucunda oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanında anlamlı farklılık görülmezken ($p>0.05$) fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeğinin tüm alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Analiz sonuçlarına göre, daha önce spor yapmış olan öğretmen adaylarının spor yapmamış öğretmen adaylarına göre fiziksel aktiviteye katılıma bireysel ve çevresel nedenler ile daha fazla motive oldukları ayrıca daha önce spor yapmamış öğretmen adaylarının fiziksel aktivite ile yeterli bilgiye sahip olmadıkları söylenebilir.

Tablo 9. Sınıf Değişkenine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeği Kruskal Wallis testi analiz sonuçları

	Sınıf	n	Sıra Değ.Ort.	X ²	p	U-testi
Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği	1	49	96,19	3,406	,333	
	2	44	88,34			
	3	42	81,38			
	4	48	100,36			
Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyon Ölçeği	1	49	90,01	2,933	,402	
	Bireysel nedenler	2	44			92,85
		3	42			82,67
		4	48			101,42
Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyon Ölçeği	1	49	108,16	8,832	,032	
	Çevresel nedenler	2	44			96,55
		3	42			80,35
		4	48			81,53
Nedensizlik	1	49	96,09	1,482	,686	
	2	44	89,01			
	3	42	97,13			
	4	48	86,07			

Tablo 9’da öğrencilerin sınıf değişkenine göre yapılan Kruskal Wallis testi analizi sonucunda oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanında anlamlı farklılık görülmezken ($p>0.05$) fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeğinin çevresel nedenler boyutunda anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Analiz sonuçlarına göre 1. sınıfta okuyan sınıf öğretmeni adaylarının 3 ve 4. sınıf öğretmen adaylarına göre fiziksel aktiviteye katılımda daha fazla çevresel nedenlerden motive oldukları görülmüştür.

4. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Sınıf öğretmenliği adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları ile fiziksel aktiviteye katılım motivasyonlarının bazı bağımsız değişkenlere göre incelenmesi ve aralarındaki ilişkinin ortaya koyulması amacıyla yapılan çalışmada öğretmen adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik kısmen olumlu tutum sergiledikleri görülmüştür. Fiziksel aktivite katılım motivasyonu ölçeğinde ise öğrencilerin bireysel nedenlere yönelik motivasyon boyutuna katıldıkları, çevresel nedenlerle ilgili motivasyon boyutunda kararsız kaldıkları nedensizlik boyutuna ise katılmadıkları tespit edilmiştir. Literatüre bakıldığında ise Tekkurşun Demir ve ark. (2017) ve Alemdağ, Öncü ve Sakallıoğlu’nun (2014) yaptıkları çalışmalarda sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının orta düzeyde olduğu belirlenmiştir.

Sınıf öğretmeni adaylarının egzersiz yapma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanında ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeği

alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu görülmüştür. Buna göre egzersiz yapan sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu ve bireysel ve çevresel nedenlerle fiziksel aktiviteye katılım motivasyonuna sahip oldukları görülürken egzersiz yapmayan sınıf öğretmeni adaylarının ise fiziksel aktivitenin önemi ile ilgili fikir sahibi olmadıkları boşa zaman harcamak olarak düşündükleri görülmüştür. Dalaman (2015); Öncü ve Cihan (2012) ve Alemdağ, Öncü ve Sakallıoğlu (2014) düzenli spor yapan öğretmen adaylarının, beden eğitimi ve oyun öğretimi dersine yönelik tutumlarının spor yapmayanlara göre daha olumlu olduğunu ortaya koymuştur. Tekkurşun Demir ve ark. (2017)'nin da belirttiği üzere ilkokulda öğrencilerin spor alışkanlığı kazanması için önemli noktada bulunan sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi dersine yönelik tutumunun olumlu olmasının, beden eğitimi ve sporun öğrencilerine katkılarını bilmesinin ve öğrenciler için uygun sportif etkinlikler hazırlamasının önemli olduğu söylenebilir (Tekkurşun Demir ve ark., 2017). Bir başka çalışmada Tortop ve Ocağ (2010) ise sınıf öğretmenlerinin izleyici olarak veya sağlık için sporla ilgilenip ilgilenmemeye durumlarının, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeyleriyle ilgili görüşleri açısından değerlendirildiğinde; sınıf öğretmenlerinin izleyici olarak veya sağlık için sporla ilgilenme durumlarının, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeylerinde etkili olduğunu belirtmiş olup sadece aktif olarak spor yapmanın dışında, izleyici olarak sporun içinde bulunmalarının bile, öğretmenlerin oyun öğretimine yönelik formasyon düzeylerine katkı sağlayacağı vurgulanmıştır (Tortop ve Ocağ, 2010). Elde edilen bulgulara göre oyun ve fiziki etkinlikler dersine karşı olumlu tutumu düşük olan ve egzersiz yapmayanların da sınıf öğretmeni olacağı ve oyun ve fiziki etkinlikler dersini işleyeceği gerçeği düşünülürken bu öğretmenlerin öğrencilere aktaracakları bilgiler ve aşılacakları fiziksel etkinlikler kültürünün de yeterli olmayacağı söylenebilir. Aydın, Şahin ve Topal (2008)'ın da belirttiği üzere ilkokulda eğitim verecek olan sınıf öğretmenlerinin tutumunun öğrencilerin, bilişsel, duygusal ve psiko-motor gelişimi üzerindeki olumlu ve olumsuz etkileri göz ardı edilemez bir gerçektir. Sınıf öğretmenleri, birçok becerinin temellerinin atıldığı kritik bir eğitim dönemini kapsayan ilkokuldaki öğrencileri etkileyerek gelecek nesillerin gelişimini olumlu ya da olumsuz destekleyen ve yaşam biçimlerini büyük ölçüde etkileyecek olan kişilerdir.

Sınıf öğretmeni adaylarının spor geçmişlerine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanında anlamlı farklılık görülmemiştir. Bu sonuçlara göre adayların geçmişte yaptıkları sporun oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutum üzerinde anlamlı düzeyde farklılığa neden olmadığı ancak ortalama değerlere bakıldığında ise spor geçmişli olan öğretmen adaylarının oyun ve fiziki etkinlikler dersi tutum puanlarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Çalışmamızdan farklı olarak Tekkurşun Demir ve ark. (2017) yaptıkları çalışma sonucunda geçmiş hayatında spor yapan ve yapmayan sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi dersine yönelik tutumlarında anlamlı bir farklılık olduğu ve geçmişte spor yapanların beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının yüksek olduğu görülmüştür. Mevcut çalışmada sınıf öğretmeni adaylarının spor geçmişlerine göre okul ve kulüp takımlarında oynayan katılımcıların fiziksel aktiviteye katılımında bireysel nedenlerden ve çevresel nedenlerden motivasyon sağladıkları görülmüş olup spor geçmişli olmayanların fiziksel aktivite ile ilgili yeterli bilgiye sahip olmadıkları görülmüştür. Tortop ve Ocağ (2010) tarafından yapılan çalışmada sınıf öğretmenlerinin mesleğe başlamadan önce veya sonra lisanslı olarak aktif spor yapıp yapmama durumları, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeyleriyle ilişkilendirildiğinde, istatistiki açıdan anlamlı bir farkın olduğu görülmüş ve sınıf öğretmenlerinin mesleğe başlamadan önce ve sonraki süreçte aktif spor yapmış olmaları, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeylerini olumlu yönde etkilediği ifade edilmiştir. Dalaman (2015) ise çalışma sonucunda spor yapma

değişkenine göre öğretmen adaylarının geçmişte spor yapma durumları beden eğitimi ve oyun öğretimi dersine tutumlarında olumlu yansıdığı görülmüştür.

Sınıf öğretmeni adaylarının sınıf farklılıklarına göre fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeğinin çevresel nedenler boyutunda anlamlı farklılık olduğu görülmüştür buna göre 1. sınıf öğretmen adaylarının fiziksel aktiviteye katılımında 3. ve 4. sınıf öğretmen adaylarına göre fiziksel aktiviteye katılımında çevresel nedenlerin daha fazla motive edici olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Başka bir ifade ile çevresel nedenlerin 1.sınıf öğrencilerinin fiziksel aktiviteye katılmalarında daha fazla motive edici olduğu söylenebilir. Çalışmamızda oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanında anlamlı farklılık olmadığı belirlenmiştir. Bu sonuç ile benzer olarak Dalaman'nın (2015) çalışmasında da öğretmen adaylarının Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi dersine yönelik tutumlarında, öğrenim gördükleri sınıflara göre farklılık göstermemektedir. Çalışmamızdan farklı olarak ise Tekkurşun Demir ve ark. (2017) tarafından yapılan çalışmada sınıf düzeyleri açısından, 2. sınıf öğrencilerin diğerlerine göre beden eğitimi dersine yönelik daha yüksek tutuma sahip olduğu tespit edilmiştir. Alemdağ ve ark. (2014) yaptıkları çalışma sonucunda sınıf öğretmen adaylarının beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının, sınıf değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterdiğini ve 3 ve 4. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarının beden eğitimi dersine yönelik tutumları, 2. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarından daha olumlu olduğunu belirtmişlerdir.

Çalışmada oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanında ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeği alt boyutlarında cinsiyet ve yaş değişkenine göre anlamlı farklılık görülmemiştir. Tortop ve Ocak (2010) tarafından yapılan çalışma sonucunda erkek öğretmenlerin, bayan öğretmenlere göre uygulamalardaki başarılarını daha yüksek gördükleri belirtilmiş olup bayan öğretmenlerinde bu görüşe katıldığı belirlenmiştir. Dalaman (2015) çalışmasında öğretmen adaylarının cinsiyetlerinin Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi Dersine yönelik tutumları üzerinde bir etkiye sahip olmadığını belirtmiştir. Alemdağ ve ark. (2014) katılımcıların beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının, cinsiyet değişkenine göre erkek katılımcıların lehine farklılaştığını saptamışlardır.

Çalışma bulgularında oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanı ile fiziksel aktiviteye katılım motivasyon ölçeğinin bireysel ve çevresel nedenler boyutları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu görülürken tutum toplam puanı ile motivasyon ölçeğinin nedensizlik alt boyutu arasında negatif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. O halde fiziksel aktiviteye katılım motivasyonu arttıkça oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik olumlu tutumda artmaktadır ancak fiziksel aktiviteye yönelik nedensizlik duygusu başka bir ifade ile boşa zaman harcamak olarak görülme durumu arttıkça oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik olumlu tutumda azalmaktadır. Dağdalen ve Kösterilioğlu (2015) İlkokullardaki oyun ve fiziki etkinlikler dersinin öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesini yaptığı çalışmada öğretmenlerin oyun bilgisi yönünden kendilerini yetersiz görmeleridir. Oyun çağındaki çocukları eğiten öğretmenlerin, oyun bilgisi açısından kendilerini yetersiz görmeleri önemli bir eksiklik olarak ifade edilebilir. Can Ceylan ve Dalaman (2017) çalışmalarında evreni temsil eden örneklem grubunun, büyük çoğunluğu gibi büyük bir bölümü oyun ve fiziki etkinlikler dersinin çocuğun sağlığının gelişmesi için önemli olduğu görüşünü savunurken, küçük bir kısmı bu görüşe katılmadığı görülmüştür.

Sonuç olarak, egzersiz yapmayan öğretmen adaylarının egzersizin faydaları ile ilgili bilgi sahibi olmadıkları bu nedenle de oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik olumlu tutumlarının düşük olduğu söylenebilir. Bir çocuğun hayatına dokunabileceğimiz onu mutlu edebileceğimiz eğitici ve eğlendirici en kolay yoldur oyun. Özellikle geleceğimiz olan ilkokuldaki bu çocukların hayatına oyunla ve fiziksel etkinliklerle dokunabilmek onları

paylaşma, işbirliği, doğru iletişim, sevgi gibi dürtülerle eğitebilmek sınıf öğretmenlerinin üzerine düşen en önemli görevdendir. Sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel aktivitenin sağlayacağı yararlarla ilgili daha fazla bilgi sahibi olabilmeleri adına programlarında ilgili dersler arttırılabilir. Çocuk oyunlarını öğrenmeleri ve oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programının ölçme-değerlendirme boyutu ile ilgili bilgilendirilmeleri sağlanmalıdır. Ayrıca öğretmen adaylarının kampüs içinde egzersiz yapmalarını destekleyecek onları egzersize teşvik edecek ortamların hazırlanması ve gerekli araç gereçlerin temin edilmesi öğretmen adayları tarafından fiziki etkinlikler dersinin öneminin anlaşılması hususunda gerekli olduğu söylenebilir. Ayrıca oyun ve fiziki etkinlikler ders kazanımlarının amacına ulaşabilmesinde dersin beden eğitimi öğretmenleri ile birlikte işlenmesinin katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Diğer taraftan çalışma grubunun tek bir üniversitede öğrenim gören öğrencilerden oluşması araştırmanın sınırlılığı olarak değerlendirilebilir ve bundan sonra yapılacak çalışmaların ülke çapında sınıf öğretmenliği okuyan öğrenciler üzerinde yapılarak sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziki etkinlikler dersini kendi istekleri ile vermek isteyip istemedikleri belirlenmeli ve ortaya çıkan sonuca göre hareket edilmesinin dersin verimliliği açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Alemdağ, S., Öncü, E., & Sakallıoğlu, F. (2014). Sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi dersine yönelik tutum ve öz-yeterlikleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(2), 45-60.
- Altun, M. (2016). İlkokul oyun ve fiziki etkinlikler dersi yeni öğretim programının sınıf öğretmenlerinin görüşleriyle değerlendirilmesi: Kırşehir İli örneği. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(2), 327-347.
- Arslan, Y., & Altay, F. (2008). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ders programı ve ders uygulamalarına ilişkin görüşleri. *Spor Bilimleri Dergisi Hacettepe*, 19(2), 63-79.
- Aydın, R., Şahin, H., & Topal, T. (2008). Türkiye’de ilköğretime sınıf öğretmeni yetiştirmede nitelik arayışları. *Türkiye Sosyal Araştırmalar*, 12(2), 119-142.
- Bozdemir, R., Çimen, Z., Kaya, M., & Demir, O. (2015). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde karşılaştıkları problemler (Tokat İli Örneği). *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 5, 221-234.
- Can Ceylan, G., & Dalaman, O. (2017). İlkokul II. sınıf oyun ve fiziki etkinlikler dersi kazanımlarının gerçekleştirme düzeyine ilişkin öğretmen görüşleri. *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4(10), 235-254.
- Dağdalen, O., & Kösterilioğlu, İ. (2015). İlkokullardaki oyun ve fiziki etkinlikler dersinin öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(19), 97-128.
- Dalaman, O. (2015). Sınıf öğretmeni adaylarının “Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi” dersine yönelik tutumlarının değişik faktörlerce incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 36, 59-71.
- Emir, S., & Kanlı, E. (2009). İlköğretim öğretmenlerinin öğrencilerini motive etme biçimlerinin incelenmesi. *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi Sayı 12(2)*, 63-79.
- Gültekin, M., Atalay, N., & Ay, Y. (2014). İlköğretimde serbest etkinliklere yönelik sınıf öğretmeni ve öğrenci görüşleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 22(2), 419-437.

- Güven, Ö., & Yıldız, Ö. (2014). Sınıf öğretmenlerinin oyun ve fizikî etkinlikler dersinden beklentileri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 22(2), 525-538.
- Hazar, Z., & Tekkurşun Demir, G. (2018). Sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Journal of Human Sciences*, 15(2), 1206-1215.
- Kaplanoğlu, E. (2014). Mesleki stresin temel nedenleri ve muhtemel sonuçları: manisa ilindeki SMMM'ler üzerine bir araştırma. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, 64, 131-150.
- Karasar, N. (2013). *Bilimsel Araştırma Yöntemi (25. bs.)*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kazu, H., & Aslan, S. (2014). Oyun ve fiziki etkinlikler dersinin birinci sınıf öğretmenlerinin görüşlerine göre değerlendirilmesi (Elazığ İli örneği). *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 24(1), Sayfa: 49-63.
- MEB. (2018). *Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı (İlkokul 1, 2, 3 ve 4. Sınıflar)*. Ankara.
- Öncü, E., & Cihan, H. (2012). Sınıf öğretmeni adayları için beden eğitimi dersi tutum ölçeğinin geliştirilmesi. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18, 31-47.
- Petty, R. E., & Cacioppo, J.T. (1981). *Attitudes and persuasion: Classic and contemporary approaches*. Dubuque, IA: W.C. Brown Co. Publishers.
- Tekkurşun Demir, G., Cicioğlu, H. İ., İlhan, E. L., & Arslan, Ö. (2017). Sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi dersine yönelik tutumları. *Int JSport, Exer& Train Sci*, 3(4), 120-128.
- Tekkurşun Demir, G., & Cicioğlu, H. İ. (2018). Fiziksel aktiviteye katılım motivasyonu ölçeği (FAKMÖ): Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Journal of Human Sciences*, 15(4), 2479-2492.
- Tortop, Y., & Ocak, Y. (2010). Sınıf öğretmenlerinin eğitsel oyun uygulamalarına yönelik görüşlerinin incelenmesi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 14-22.